

Astă-felă, înțrebește pe pretorul că acea băndelete pe care o avea totă d'asna.

— Zică aceasta de la tine, să vărbescă dvs. alături cări și ară fi sănătățea assemenea lacră despre mine?

— Vărbescă dvs. alături, răspunse Pălată; tu ști bine că nu sunătățea Țăriovă... Acei din naționalitatea ta și că-potențialele preoților te să înțeleale tele ca să te judecă: răspunde dacă la întrebările tele.

Iisus călătă din capă că melancolie.

— Împărția mea nu e din lumea această, zise el; dacă împărția mea era dintr-oaceastă lume, discipul meu să ară că așa să nu mă lasse să căză înțeleale Țăriovilor, ne cândă ești, și am să împiedică de a face vorba assemenea tâșkare.

Pălată căză sănătățea; răspunsul său era definitiv: se leștează de oțire că pretindește la puterea împărăție; era o reprezentare la împărția lumii, nu numai în prezent, dar înțelege și în viitor.

— Bine, zisese Pălată, încelmeagă, tu ești o că-potenie de sechtă. Acum, ce sechtă ai așezată, să din căre sechtă faci parte? Nu ești dintr-o faptei, fiind că îi atacai în față, și în toate zilele predicaști în contra lor.

— Pretorule, zisese Iisus, nu doară pentru că am atacată ne faptei în față, și pentru că predicai în toate zilele în contra lor, de aceea sunătățea din sechta lor; dar pentru că faptelei nu sunt morala în fațele din afară alle omului, iată nu în conștiința sa intímă; dar pentru că se credești ajuțătorul la perfecție-